

Folio x

lugubres eiulat^o Quid m̄ta dicā. En lacrimis defunim^o. in errore cōficiamur. dolore vexamur acerbo. Per deus melior; a p̄ijs/horrorē hostib^z illū. q̄ vos tñ iterea sua faciat grā letū
Respōsio solatoria sup̄ predicti. . / s̄g atqz felicē
Pulcra illa aduerbia. quoꝝ ep̄stola meministi. ne picceris/
carissime frater/pro salute. Non animuz deseras. sed letuz te
teneas. Nil prodest dolor/nil prosunt lacrime/nec possunt
fata moueri. Scio q̄ natura lacrimis/stimulos dedit. sed
moduz virtuti rationiqz reliqt. Quid mirādum/q̄ nūc frō
des/nunc fruct^o defluat arboribus. paria sunt hec/que fata
les hominū casus respiciunt. Quotidie mala incremetuz et
piunt. Quis em est annus/pozē nō dexteror. que lux seqn̄s/
que precedēti aliqd incōmodi nō adiecerit. Tercuz plus dire
ro quis nostrū/tam letū mane/bene viderit. vt nō ante cre
pusculū exira/meror qz sur repserit. Noli igitur animū tuū
exulcerare fletibus/z nō taz lacrimis/q̄ ad tempus loci ab
sentie fidas. Et felix valeas corpore lano.

Remittitur ad patrem in artibus graduatus.

Salutes/omni gaudio letiores. Filiū tuūm/celeberrime
vir/ad dominatiōes tuas/sanuꝝ z saliuꝝ/auctumqz scien
tia/z grau remutto. Qui abc ed ēs/laudez memoriaz ho
nestaz. Parisius sue fame reliqt. Ideoqz grate recipies. atqz
benigne operā meam in euz coniectā/quaz ceteris votis tu
is.in omnibus pataꝝ semp habebis. Te quoqz rogo/per ve
terem nostrān (qui rumpi neqt) amorem. vel sic potius vel/
consulo. q̄ filiuꝝ tuū ad litteras natū a scolis nō distrahas.
sed rursus ad vniuersitatē parisīensis. vel alia quāpiā mittas/
neqz sinas adolescētē sue florem in pdiciōem decidere. Nam
doctrinari q̄ silit. negligit. reirocedit. qui non pgredit. Non
fructuz arbor dabít. q̄ in flore deficit. nec dū dabūt. messem
agruꝝ nō serētibus. Valeto. tuūz filiuꝝ valere facito.

Intimat frater fratri patris obitū. cum doloroso
Larissime frater. Dū dico augusti. vj. suā aurorā/plāctu
ptulissz/genitor n̄ extinguit. z (vt necesse erat) nature con
cessit. eiqz soluit qd debuit. adeoqz tenuata vita defungitur.
vt potiꝝ de taz salubri dulciqz exitu/gaudēdū. q̄ lacrimādū
ellz. nisi natura stimul nos suis impelleret. Qui oēs domi/

Epistole

dura iā sorte pstrigimur. Mater nřa / q̄ nos peperit. in lucez
q̄ duxit terciā iā noctē insomnem egit. mēte carēs non lacri-
mis / q̄ tempa iā trahis. multis fletib⁹ atz lamētis. Lui spero
mox venito. id et⁹ tua res expostulat. id ut⁹ vestes lugubres /
huicq̄ sorti gruas. Intereaq̄ patrē nostrū eternā requiez
asseq̄ dep̄cemur. h̄vnic illi. pdesse poterit. h̄ agam⁹. Libellos
atq̄ cernolas tuas. Il. dimittas. illuc q̄ primū redditur⁹ /
studī tuū. pccuturas eo feruent⁹ / q̄ pater nr̄ / id moriens
exoptauit instātius / eiusq; voluntatē ultimaz in h̄ impletu-
rus. q̄ sibi tā vehemēs pmansit. vt ne vicina quidē morte lē
resceret. Persuadetib⁹ q̄ me fratrē sp̄ ec̄ inuenieris. si q̄ incīt⁹
est ois p̄stantie lris diligēter incubas. r̄ cū virtute gradiar⁹.
Vale. atz sic studeas. vt semp magis valeas.

Amicus librū repetit quē tunet venditū esse.
Salutē / fideiq̄ seruātiā / amice carissime inflauit anrib⁹
meis / fama omni cursore velocior⁹ / q̄ librū illū meū. quez
acomodato possideres. alteri vendider⁹. sepe rogaui vt eun-
dez mihi remitteres. q̄ neq; librū / neq; rnluz lūz assicutus.
Hosti amice / q̄ sola fides b̄uat amicā. H̄cis eriā q̄ liberā / le-
taq̄ frōte / oībus desiderijs tuis / me sp̄ paratissimū habui-
sti. q̄ sp̄ cupiū stricto amore tibi p̄necti. R̄lus igit ad pre-
ces p̄uolo. arcta mēte rogitas / ne me diuti⁹. ptractione p̄du-
cas. q̄ cogar iur⁹ remediu⁹ qrere. tibi nec vtile / nec honestuz
Et summe vide ne cult⁹ spernas. r̄ amat⁹ odias. Et vale i eo
qui cunctoz corda certit ab alto.

Remittit liber cu⁹ excusatōne honesta.

Salutes / amoris q̄p̄stantiā. solidissimū ac p̄cipitū vē amic-
cie fundamētū / amice colēde. vt de amico nunq̄ aliqd dī-
bitet. Ilaz vbi dubitatio irrepserit / mox defce. it nomē ami-
ci necesse ē. H̄nui ego dolore p̄sternoz / vidēs q̄ me existas
pmissionū largiorē. q̄ fidei Scio q̄ nil turpi⁹ sol videt. fide
frago. Librū tuū multa cū gratiarū actiōremitto. ne nr̄am
amicitiā turbet dilatio. H̄emp naz ego id animo fixū tenui.
metui animi p̄ncipalissimaz sedem occupare. Laue ampl⁹
rogo. ne labia maluola / ap̄d tuū iustissimū pect⁹ / lumen ve-
ritatis extinguat vbi nunq̄ defuero. vel fidei vel servicio qui